RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 51/1999

af 18. december 1998

om fordeling for 1999 mellem medlemsstaterne af fangstkvoter for fartøjer, der udøver fiskeri i Norges eksklusive økonomiske zone og fiskerizonen omkring Jan Mayen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur [1], særlig artikel 8, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet og Norge har ført konsultationer om deres gensidige fiskerirettigheder for 1999 og især tildelingen af visse fangstkvoter til EF-fartøjer i den norske fiskerizone;

i henhold til artikel 96 og 124 i tiltrædelsesakten af 1994 forvaltes fiskeriaftaler, der er indgået af Republikken Finland og Kongeriget Sverige med tredjelande, af Fællesskabet;

efter proceduren i fiskeriaftalen af 9. december 1976 mellem Kongeriget Sverige og Kongeriget Norge har Fællesskabet på Sveriges vegne ført konsultationer med Norge om fiskerirettighederne for 1999;

for at sikre en effektiv forvaltning af fangstmulighederne bør de fordeles mellem medlemsstaterne ved hjælp af kvoter i henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3760/92;

det fiskeri, der er omhandlet i denne forordning, skal undergives kontrolforanstaltningerne i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik [2];

der har ikke kunnet opnås enighed med Norge om, hvorvidt de disponible fangstmuligheder skal omfattes af bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år [3];

det er af almene hensyn strengt nødvendigt, at denne forordning anvendes fra den 1. januar 1999 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra 1. januar til 31. december 1999 tillades det herved fartøjer, der fører en medlemsstats flag, at tage fangster:

— i farvande henhørende under Norges eksklusive økonomiske zone nord for 62°00′N eller i fiskerizonen omkring Jan Mayen og inden for de kvotebegrænsninger, der er fastsat i bilag I

— i farvande henhørende under Norges eksklusive økonomiske zone syd for 62°00′N og inden for de kvotebegrænsninger, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

De i bilag I og II omhandlede fangstkvoter er ikke omfattet af betingelserne i artikel 2, 3 og 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1999.

([1]) EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1181/98 (EFT L 164 9.6.1998, s. 1).

([2]) EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2205/97 (EFT L 304 af 7.11.1997, s. 1).

([3]) EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1998.

På Rådets vegne

W. MOLTERER

Formand

BILAG I

Fordelingen af Fællesskabets fangstkvoter i norske farvande i 1999 som omhandlet i artikel 1

(Norske farvande nord for 62°00'N)

(tons, levende vægt)

Art	ICES-afsnit	Fællesskabets fangstkvoter	Medlemsstaternes kvoter	
Torsk	I, II	19 870	Frankrig	2 303
			Tyskland	2 402
			Det Forenede Kongerige	9 315
			Spanien	2 678
			Portugal	2 678
			Irland	297
			Grækenland	297
Kuller	I, II	1 700	Frankrig	219
			Tyskland	363
			Det Forenede Kongerige	1 118
Sej	I, II	3 100	Frankrig	399
			Tyskland	2 480
			Det Forenede Kongerige	221
Rødfisk	I, II	3 500 (1)	Frankrig	220
			Tyskland	1 880
			Det Forenede Kongerige	400
			Spanien	190
			Portugal	810
Hellefisk	I, II	100	Tyskland	50
			Det Forenede Kongerige	50
Blåhvilling	II	1 000	Frankrig	500
			Tyskland	500 (3)
Andre arter (som bifangster)	I, II	450	Frankrig	60
			Tyskland	150
			Det Forenede Kongerige	240
Makrel	IIa	12 020 (2)	Danmark	12 020

(1) Skulle Norge indføre forbud mod direkte fiskeri efter rødfisk i områderne nord for 70°N gælder en sådan begrænsning også for EF-fartøjer, der fisker under denne kvote.
(2) Heraf kan 12 020 tons fiskes i ICES-afsnit IVa, og Norge kan fiske indtil 60 000 tons i samme område af den TAC, der er fastsat for området nord for 62° 00'N.
(3) Ad hoc-løsning for 1999.

BILAG II

Fordelingen af Fællesskabets fangstkvoter i norske farvande i 1999 som omhandlet i artikel 1

(Norske farvande syd for 62°00'N)

(tons, levende vægt)

Art	ICES-afsnit	Fællesskabets fangstkvoter	Medlemsstaternes kvoter	
Sperling (1)	IV	50 000	Danmark	47 500 (2)
			Det Forenede Kongerige	2 500 (3)
Tobis	IV	150 000	Danmark	142 500 (2)
			Det Forenede Kongerige	7 500 (3)
Rejer	IV	1 265	Danmark	1 080
			Sverige	185 (4)
Andre arter	IV	11 000	Danmark	5 500
			Det Forenede Kongerige	4 125
			Tyskland	620
			Belgien	60
			Frankrig	255
			Nederlandene	440
			Sverige	p.m. (5)
Torsk	IV	500	Sverige	500
Kuller	IV	930	Sverige	930
Sej	IV	1 150	Sverige	1 150
Lubbe, hvilling	IV	190	Sverige	190
Sild	IV	850	Sverige	850 (4)
Makrel	IV	240	Sverige	240 (4)
Industriarter	IV	800	Sverige	800 (4) (6)

(1) Herunder blåhvilling og hestemakrel, som ikke kan udskilles fra den øvrige fangst.
(2) Inden for grænserne af en samlet kvote for sperling og tobis kan op til 38 000 tons overføres fra den ene art til den anden efter anmodning herom.
(3) Inden for grænserne af en samlet kvote for sperling og tobis kan op til 2 000 tons overføres fra den ene art til den anden efter anmodning herom.
(4) Bifangster af torsk, kuller, sej, lubbe og hvilling skal modregnes i kvoterne for disse arter.
(5) Kvote, som Norge har tildelt Sverige af »andre arter« i traditionelt omfang.
(6) Heraf højst 400 tons hestemakrel.